

Arrest

nr. 231 599 van 21 januari 2020
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. MASSIN
Ernest Cambierlaan 39
1030 BRUSSEL

tegen:

de comml.ris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 24 juli 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 juni 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 september 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 oktober 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A.-C. RECKER *loco* advocaat E. MASSIN en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Ethiopische nationaliteit te bezitten en etnisch Oromo (clan Gura) te zijn. U verklaart volgens de Gregoriaanse kalender geboren te zijn op 13 oktober 1992 te Jimma en in Ethiopië gans uw leven in de stad Aser Dabo, in de provincie Jimma te hebben gewoond. Op 14-jarige leeftijd maakte u de lagere school af. Aangezien u werd gearresteerd, hebt u uw scholing niet verdergezet. Naast uw scholing, hielp u in de winkel en het restaurant van uw moeder te Jimma.

Uw vader kwam om het leven wanneer u ongeveer 7 jaar oud was. U kwam te weten dat uw vader omwille van zijn Oromo Liberation Front (OLF) lidmaatschap gearresteerd werd en in de gevangenis stierf.

Op 13-jarige leeftijd werd u politiek actief. U verzamelde fondsen van 4 personen in het restaurant van uw moeder die u vervolgens overhandigde aan K.A. die het geld doorsluisde naar OLF. Dit gebeurde in het geheim zonder medeweten van uw moeder. Overigens speelde u openlijk Oromo muziek in het restaurant van uw moeder. U werd door mensen van de overheid echter aangespoord zulke muziek niet langer te spelen. Op 14-jarige leeftijd - in 1997 Ethiopische kalender (2004-2005 Gregoriaanse kalender) werd u gearresteerd en gedurende 6 maanden vastgehouden in het Sarbo detentiecentrum vooraleer u kon ontsnappen.

1998 Ethiopische kalender (2005-2006 Gregoriaanse kalender) verliet u Ethiopië en reisde u naar Soedan. In 2011 trouwde u in Soedan met B.H.. Om haar van de reis te besparen, besloot u in september 2012 Soedan te verlaten en alleen de reis te ondernemen om haar later te laten overkomen. U reisde via Libië naar Malta en in Malta diende u 22 november 2012 een verzoek om internationale bescherming in. Uw verzoek werd in Malta geweigerd. 4 maart 2013 diende u beroep in tegen de beslissing en in het kader van deze beroepsprocedure ontving u 1 april 2014 een negatieve beslissing. U diende in Malta een tweede verzoek om internationale bescherming in. Uw tweede verzoek werd 30 juli 2016 onontvankelijk verklaard. Aangezien u uw echtgenote lange tijd niet contacteerde, vermoedde zij dat u een punt had gezet achter jullie huwelijk en ontstond er een conflict. U kwam te weten dat ze inmiddels naar Egypte reisde en nadat u haar contacteerde, werd u duidelijk gemaakt dat ze niet langer met u in contact wilde staan. U contacteerde een andere vrouw in Soedan genaamd M. en liet haar onder de naam van uw echtgenote B.H. overkomen naar Malta in de hoop samen naar een ander land te kunnen gaan opdat u op basis van haar vingerafdrukken in dat andere land zou kunnen worden aanvaard als vluchteling. Wanneer ze echter in Malta arriveerde, was ze 6 maanden zwanger en aangezien u diende te werken om haar reis te financieren, kon het plan niet meteen doorgaan. Wanneer u haar later naar een ander land probeerde te sturen, werd ze gearresteerd op de luchthaven, waardoor het plan mislukte. 5 jaar nadat u in Malta arriveerde, reisde u naar Italië en vervolgens naar Frankrijk.

18 oktober 2017 diende u in Frankrijk een verzoek om internationale bescherming in. Aangezien u reeds in Malta een verzoek om internationale bescherming had ingediend, werd uw verzoek in Frankrijk inhoudelijk niet behandeld en werd u gezegd terug te keren naar Malta. U keerde echter niet terug en reisde naar België alwaar u 2 maart 2018 een verzoek om internationale bescherming indiende bij de Belgische asielinstanties.

Bij terugkeer naar Ethiopië vreest u om te zullen worden gedood door de autoriteiten omdat u ontsnapte uit de gevangenis. U stelt bovendien dat het als etnisch Oromo moeilijk is om in Ethiopië te leven.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: een USB stick met beelden aangaande de huidige situatie van Oromo in Ethiopië.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

U verklaart Ethiopië omwille van uw politieke activiteiten en problemen met de autoriteiten te hebben verlaten. In Ethiopië steunde u de oppositiepartij Oromo Liberation Front (verder OLF) financieel, doch nam u nooit deel aan activiteiten van de organisatie. Vanaf 1996 Ethiopische kalender (2003-2004 Gregoriaanse kalender) - op 13-jarige leeftijd - ontving u van 4 anderen geld in het restaurant van uw moeder waar u werkte. Dat geld overhandigde u aan K.A. die het overmaakte aan OLF. Ten gevolge van uw politiek engagement werd u in 1997 Ethiopische kalender (ca. 2005 Gregoriaanse kalender) gearresteerd terwijl u aan het werk was en gedurende 6 maanden opgesloten in de gevangenis te Sarbo. Na 6 maanden slaagde u erin te ontsnappen. U hekelt bovendien de algemene discriminatie van de Oromo bevolking in Ethiopië.

Er dient te worden opgemerkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door u aangehaalde gebeurtenissen in uw land van herkomst Ethiopië daar er frappante tegenstrijdigheden zitten in uw verklaringen voor het CGVS en uw verklaringen die u in het kader

van uw verzoek om internationale bescherming in Malta heeft afgelegd. Deze tegenstrijdigheden hebben tot gevolg dat de door u aangehaalde feiten en uw vrees bij terugkeer naar Ethiopië niet geloofwaardig zijn. 22 november 2012 diende u in Malta een verzoek om internationale bescherming in. 16 januari 2013 werd u geweigerd. 4 maart 2013 diende u beroep in tegen de beslissing en in het kader van deze beroepsprocedure ontving u 1 april 2014 een negatieve beslissing. U diende in Malta een tweede verzoek om internationale bescherming in die 30 juli 2016 onontvankelijk werd verklaard (zie administratief dossier). 13 maart 2019 ontving het CGVS van de Maltese asielinstanties uw dossier. Bij aanvang van het persoonlijk onderhoud op het CGVS stelt u in Frankrijk en Malta dezelfde identiteitsgegevens, m.n. naam en geboortedatum te hebben opgegeven. **Dit blijkt echter niet uit het asiëldossier van Malta.** U verklaarde voor de Maltese asielinstanties geboren te zijn in 1977 volgens de Ethiopische kalender (volgens de Gregoriaanse kalender geboren tussen 11 september 1984 en 10 september 1985). In Malta werd genoteerd dat u volgens de Gregoriaanse kalender 1 januari 1985 werd geboren (zie administratief dossier). In België echter stelt u volgens de Gregoriaanse kalender geboren te zijn op 13 oktober 1992 (zie notities, p. 7). Wat uw geboortedatum volgens de Ethiopische kalender is, weet u niet. U meent uw geboortedatum volgens de Ethiopische kalender niet te kennen aangezien u bovenstaande datum [13 oktober 1992] in Ethiopië niet gebruikte. Gevraagd welke datum u in Ethiopië gebruikte, antwoordt u de Ethiopische kalender te hebben gebruikt maar u die niet te herinneren aangezien de geboortedatum niet exact gekend is. Echter, na afloop van het persoonlijk onderhoud op het CGVS, corrigeert u daar u stelt na uw aankomst in Frankrijk aan uw familie uw geboortedatum te hebben gevraagd, die te hebben gewijzigd naar Gregoriaanse kalender en die zo te hebben opgeslagen in uw hoofd (zie opmerkingen notities, dd. 20/06/2019). Dat u dit evenwel niet vermeldde tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS, verwondert. Bovendien verandert het niets aan de vaststelling in Malta en België tegenstrijdige verklaringen te hebben afgelegd met betrekking tot uw geboortedatum. 13 oktober 1992 Gregoriaanse kalender stemt overeen met 3 Tekemr 1985, oftewel de 3de van de 2de maand 1985 Ethiopische kalender. **Bijgevolg dient te worden vastgesteld dat uw verklaringen omtrent uw geboortedatum niet eensluidend zijn en u de Belgische en/of de Maltese asielinstanties bewust om de tuin trachtte te leiden.** Bovendien legt u geen identiteitsdocumenten neer die uw beweerde geboortedatum zouden kunnen staven. U tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS geconfronteerd met uw tegenstrijdige verklaringen omtrent uw geboortedatum, stelt u het in Malta niet correct te hebben kunnen vertellen. U was in shock en had stress aangezien jullie van de boot werden gehaald, jullie vingerafdrukken werden genomen en naar de gevangenis werden gebracht. Aangezien er in de gevangenis geen Oromo waren, kon u geen informatie verkrijgen. De omstandigheden in Malta kunnen echter niet goedpraten dat u geen eensluidende verklaringen aflegt met betrekking tot uw identiteit, waarvan uw geboortedatum een essentieel onderdeel uitmaakt. U er bovendien mee geconfronteerd te hebben verklaard in Malta dezelfde identiteitsgegevens te hebben opgegeven als in België, verklaart u enkel te hebben gezegd dezelfde naam te hebben gegeven en niet dezelfde geboortedatum, waarmee u post factum uw eerdere verklaringen op het CGVS tracht te ontkennen (zie notities, p. 33). Ook na afloop van het persoonlijk onderhoud op het CGVS corrigeert u enkel te hebben gezegd in Frankrijk en Malta dezelfde naam te hebben opgegeven (zie opmerkingen persoonlijk onderhoud dd.20/06/2019). Echter, ook wanneer tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS nogmaals wordt gevraagd of uw persoonlijke informatie in België, Frankrijk en Malta dezelfde is, antwoordt u bevestigend en oppert u dat ze mogelijk uw vader zijn naam en uw grootvader zijn naam verwisseld hebben (zie notities, p. 5). Nergens maakt u gewag van een afwijkende geboortedatum terwijl er nochtans uitdrukkelijk naar werd gepeild. U nogmaals geconfronteerd met uw eerdere verklaringen dezelfde identiteitsgegevens te hebben opgegeven in Malta, Frankrijk en België, oppert u het mogelijks verkeerd te hebben begrepen. Het stond u echter vrij aan te geven wat mogelijks verkeerd liep in Malta wanneer u werd gevraagd naar uw identiteitsgegevens. Gevraagd waarom u in Malta een andere leeftijd gaf, geeft u - wederom afwijkend - aan u niet te herinneren dat u in Malta een geboortedatum of leeftijd gaf aangezien u erg in shock was (zie notities, p. 33). U kunt kortom geen verklaring geven voor de vastgestelde discrepantie aangaande uw geboortedatum tussen uw verklaringen in België en Malta.

Vervolgens verklaarde u in Malta geboren te zijn te Truafeta Dimtu, Jimma en op jonge leeftijd door de overheid omwille van de bouw van een 'dump and hydro electric' infrastructuur gedwongen te zijn geweest om te verhuizen naar Karsa [Kersa], eveneens in Jimma. Hoe oud u was, weet u niet (zie administratief dossier). Zowel voor de DVZ als tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaart u echter gans uw leven in hetzelfde huis te Kebele 1, in de stad Aser [Asen] Dabo of Dimtu, in de provincie Jimma woonachtig te zijn geweest (zie verklaring DVZ punt 10 en notities, p. 8-9). U tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS gewezen op uw verklaringen in Malta op jonge leeftijd naar Karsa [Kersa] te hebben moeten verhuizen, stelt u dat Karsa een district is van Sarbo. U ermee geconfronteerd te hebben verklaard gans uw leven in Aser Dabo te hebben gewoond, geeft u aan in Karsa gearresteerd te zijn geweest.

U herhaalt dat er veel verwarring was in Malta en u geboren bent in Dimtu en verhuisde naar Aser Dabo en om die reden werd gezegd dat u werd verplaatst. U erop gewezen dat u volgens uw verklaringen in Malta naar Karsa, en niet naar Aser Dabo, werd verplaatst, stelt u dat het eenzelfde plek betreft - een verschillende plek maar eenzelfde land - waardoor uiteraard niet kan worden aangenomen dat het dezelfde plek betreft (zie notities, p. 33-34).

Ook met betrekking tot de dood van uw vader zijn uw verklaringen in Malta verschillend van uw verklaringen in België. In Malta verklaarde u dat uw vader volgens de Ethiopische kalender stierf in 1995, wat ruwweg overeenkomt met 2002-2003 Gregoriaanse kalender (zie administratief dossier). In België stelt u voor de DVZ dat uw vader om het leven kwam wanneer u 5 à 6 jaar oud was (zie verklaring DVZ punt 13) of tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS wanneer u ongeveer 7 jaar oud was (zie notities, p. 10). Met andere woorden volgens de door u in België opgegeven geboortedatum, volgens de Ethiopische kalender 1990 à 1992 of volgens de Gregoriaanse kalender 1997 à 1999 - wat wederom een verschil van een aantal jaar impliceert. U hiermee geconfronteerd, bevestigt u jonger te zijn geweest dan 8 jaar oud en u nu niets meer te herinneren van Ethiopië (zie notities, p. 24). Overigens verklaarde u in Malta van een man I. na diens vrijlating uit de gevangenis te hebben vernomen dat uw vader stierf, terwijl u op het CGVS verklaarde als kind te hebben geweten dat uw vader was gestorven en van een oudere man A.A. in het detentiecentrum details aangaande uw vader te hebben vernomen (zie administratief dossier en notities, p. 31). In Malta wist u niet in welke gevangenis I. en uw vader zaten terwijl u in België verklaart te hebben gehoord dat uw vader in Kilinto gevangenis zat.

De tot nu toe vastgestelde tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen voor de Maltese autoriteiten en de Belgische asielinstanties zijn echter klein bier vergeleken met de inconsistenties vastgesteld tussen uw verklaringen aangaande de reden dat u Ethiopië zou hebben verlaten. In Malta verklaarde u sinds 1996 Ethiopische kalender (2003-2004 Gregoriaanse kalender) lid te zijn geweest van OLF. In het begin nam u in uw dorp in het geheim deel aan iets wat u 'Menne' noemde, wat 10 % van de groep betekent. Tijdens die geheime vergaderingen bestonden de activiteiten er louter uit ondersteuning te bieden en bij te dragen. U gevraagd wanneer u de stap zette van iemand die de partij ondersteunde naar een lid, antwoordde u in 1997 Ethiopische kalender. In 1997 ging u met hen mee en ondernam u een militaire cursus in Sololo die 8 maanden duurde. Uw groep bestond uit 35 personen en in totaal namen 150 personen deel aan die cursus. De training bestond uit fysieke training en het gebruik van een wapen. Na de training werd u in tegenstelling tot anderen die deel dienden te nemen aan de oorlog, teruggestuurd naar uw dorp waar uw taak was om te communiceren met de mensen van de OLF-groep om hen aan te sporen om te werken voor OLF en de partij te steunen. Twee dagen na terugkeer naar uw dorp, werd u gearresteerd en gevraagd waar u heenging waarop u antwoordde uw familie te hebben bezocht waarna u werd vrijgelaten. Nadien echter werd u gearresteerd en gedurende 1 maand opgesloten in Serbo [Sarbo] gevangenis. Na één maand kon u ontsnappen (zie administratief dossier). Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u in 1996 Ethiopische kalender- wanneer u 13 jaar oud was - begonnen te zijn met het ondersteunen van OLF. Concreet ondersteunde u het idee van OLF en steunde u hen ook financieel. U kreeg in het restaurant van uw moeder waar u werkte geld van 4 anderen en u overhandigde het geld aan K.A. die het geld vervolgens overmaakte aan OLF. Bovendien speelde u in het restaurant openlijk Oromo muziek. U werd gezegd zulke muziek niet te mogen spelen waarop u antwoordde dat het hun zaak niet was. Later echter - wanneer u werd gearresteerd - besepte u dat u werd berispt door mensen van de overheid. U verklaart dat de door u gespeelde Oromo muziek de aanleiding vormde van uw arrestatie (zie notities, p. 28). U verklaart uitdrukkelijk dat u niet werd gearresteerd omwille het geld dat u ontving aangezien niemand daarvan op de hoogte was, maar omwille van de muziek die u speelde en uw vader zijn lidmaatschap van OLF (zie notities, p. 31).

Reeds bij aanvang van het persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaart u dat wat u zei en wat ze [in Malta] 'deden' geheel verschillend was. Gevraagd wat verschillend was, herhaalt u dat het totaal verschillend was en u niet kon vertellen zoals u het wou (zie notities, p. 4). Na afloop van het persoonlijk onderhoud voegt u door middel van de notities toe niet in uw gezonde verstand te zijn geweest, angstig en gestresseerd te zijn geweest waardoor u niet wist wat te zeggen. Onder die omstandigheid weet u niet wat u al dan niet heeft gezegd (zie opmerkingen notities, dd. 20/06/2019). U tijdens het persoonlijk onderhoud om duiding gevraagd, stelt u dat u angstig was en u omwille van problemen met de tolk niet kon vertellen zoals tijdens de asielprocedure in België. Gevraagd welke fouten er in Malta zijn gebeurd, stelt u dat alles fout was. U voegt toe dat het niet enkel te wijten was aan de tolk maar ook u toen niet alle details kon vertellen gezien de omstandigheden: u werd van de boot gehaald, verplicht om vingerafdrukken af te staan en naar de gevangenis gebracht. Omdat u toen geen informatie had en eerder geen ervaring had met interviews, hebt u de Maltese asielinstanties niet alles verteld. Gevraagd waarom u dat niet deed, geeft u aan erg bang te zijn geweest en te hebben gevreesd terug te zullen worden gestuurd naar uw land (zie notities, p. 5).

Dat echter de omstandigheden in Malta en de stress die gepaard gaat met een asielprocedure u er niet van ontslaat de waarheid te vertellen omtrent uw asielmotieven, staat buiten kijf. Gevraagd wat verkeerd was in Malta, herhaalt u dat het enerzijds de fout was van de tolk. De tolk Oromo was volgens u van Eritrea waardoor het voor hem onmogelijk was om u te begrijpen. Echter, voor de DVZ verklaarde u in Malta geen beroep te hebben kunnen doen op de bijstand van een Oromo tolk (zie verklaring DVZ, punt 33). Ook in de vragenlijst CGVS gaf u aan in België voor het eerst in het Oromo over uw problemen te kunnen praten (zie vragenlijst CGVS, vraag 5). Uit het asioldossier van Malta blijkt eveneens dat u tijdens uw interview werd bijgestaan door een tolk Oromo (zie administratief dossier). Dat u enerzijds stelt geen Oromo tolk te hebben gehad in Malta en anderzijds communicatieproblemen met de Oromo tolk in Malta te hebben ervaren, veegt uw bewering dat in Malta foutieve verklaringen werden neergepend van tafel. Overigens was het niet geheel de fout van de tolk, maar ook de uwe: uit angst hebt u niet alles kunnen aangeven (zie notities, p. 5-6). **Wat evenwel verwondert en niet in uw voordeel spreekt, is dat u er niet in slaagt aan te geven wat verkeerd werd genoteerd in Malta.** U naar details gevraagd, verklaart u dat in Malta niet werd geloofd dat u etnisch Oromo bent en u werd gevraagd naar documenten om dat aan te tonen, dewelke u niet kon verkrijgen. U nogmaals gevraagd wat u de autoriteiten in Malta hebt verteld als reden van uw asielaanvraag, stelt u naast de kwestie geen asiel te hebben aangevraagd in Malta en dat uw vingerafdrukken met geweld werden genomen. Gepeild naar wat u tijdens het interview verklaarde, verklaart u dezelfde redenen te hebben aangehaald als in België, namelijk dat u Oromo en OLF bent. U voegt toe dezelfde reden te hebben gegeven, maar ze niet correct te hebben kunnen geven. Gevraagd wat niet correct was, antwoordt u in Malta te hebben geantwoord op de vragen die u met betrekking tot Oromo werden gesteld. Ook verder tijdens het persoonlijk onderhoud verklaart u in Malta te hebben gezegd Oromo te zijn en als reden van uw verzoek om internationale bescherming verklaarde u dat de Ethiopische overheid u zocht en u zou doden. Wanneer tenslotte tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS uw aangehaalde asielmotieven worden besproken en wordt gevraagd of u hetzelfde verklaarde in Malta, stelt u hetzelfde te hebben verteld maar niet alle details te hebben kunnen geven (zie notities, p. 31). Wat in werkelijkheid in uw asioldossier in Malta geschreven staat, haalt u niet aan tijdens de procedure op het CGVS. **U slaagt er kortom niet in om een klaar en duidelijk antwoord te geven op de vraag wat in Malta aangaande uw asielmotieven werd gezegd en genoteerd waardoor er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen uit angst niet alles te hebben kunnen vertellen.** U geeft aan in Malta een negatieve beslissing te hebben gekregen en in beroep te zijn gegaan. In de beroepsprocedure was volgens u geen mogelijkheid om 'de fouten' te corrigeren.

U op het CGVS geconfronteerd met uw verklaringen in Malta stelt u u niet te herinneren te hebben gezegd deel te hebben genomen aan 'Menne'. U herhaalt in Malta hetzelfde te hebben verteld als in België. U gewezen op uw verklaringen deel te hebben genomen aan een 8 maanden durende militaire cursus te Sololo om nadien in uw dorp voor OLF te hebben moeten werken, antwoordt u: 'De vraag die ze mij hebben gesteld, is waar OLF woont. Ik zei dat ze tussen Kenia en Ethiopië wonen. Ze vroegen mij wat is de naam van de plek en ik zei Sololo. Ik zei dat ik 6 maanden werd gearresteerd en overigens vroegen ze naar mijn vader. Misschien geraakten ze in de war en schreven ze het zo. Ze hebben me alles gevraagd over mijn vader, zijn uiterlijk en waar hij woonde. Maar ik kon ze de details van mijn vader niet geven omdat ik hem niet kende.' U vervolgens fragmenten uit het persoonlijk onderhoud in Malta voorgelezen, geeft u aan niets over een militaire cursus te hebben verteld maar u te herinneren te hebben gezegd van sport te houden en dat u ushu beoefende, een soort van sport. Gevraagd uit te leggen waarom bovenstaande in Malta werd neergeschreven, zegt u dat alles ingewikkeld was. U erop gewezen dat niet alles verzonnen kan zijn geweest, oppert u dat de tolk mogelijk niet alles correct heeft verteld toen en dat hij uw verklaringen met betrekking tot de sport kan hebben gewijzigd naar een militaire cursus (zie notities, p. 34). U vervolgens geconfronteerd in Malta te hebben verklaard 2 dagen na uw terugkeer van de militaire cursus gearresteerd te zijn geweest door een politieman, naar een administratiegebouw te zijn gebracht en vervolgens vrijgelaten te zijn geweest nadat u een papier had ondertekend om pas bij een tweede arrestatie naar de gevangenis te zijn gebracht, verwijst u opnieuw naar ushu en dat het verboden was om dat te doen. Wanneer jullie dat deden, kwam een politieagent Tadele die jullie arresteerde en naar het administratiekantoor bracht waar u een papier diende te tekenen. Wanneer u wordt gewezen op de details van uw verklaringen in Malta omtrent de militaire cursus, herhaalt u hen te hebben verteld over het circus/de sport en dat u de anderen leerde over de sport. Dienaangaande dient te worden opgemerkt dat u op het CGVS geen gewag maakt deel te hebben genomen aan ushu, zelfs niet wanneer wordt gevraagd naar uw vrijetijdsbesteding in Ethiopië (zie notities, p.16). U hiermee geconfronteerd, meent u niet te kunnen stellen dat het vrije tijd is en te hebben gedacht dat werd gevraagd naar zaken of job en niet naar sportbeoefening (zie notities, p. 35). Tenslotte gewezen op uw verklaringen in Malta slechts één maand in de gevangenis te hebben gezeten, beweert u te hebben gezegd 6 maanden in de gevangenis te hebben vertoefd.

Nogmaals gevraagd naar een verklaring voor de verschillen, geeft u aan te weten dat het verschillende verhalen zijn en daarom de documenten van Malta te hebben neergelegd. De door u neergelegde documenten van Malta hebben echter louter betrekking op de door u neergelegde beroepsprocedure en het door u ingediende tweede verzoek in Malta en niet op de inhoudelijk door u uiteengezette asielmotieven.

U kon tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS niet duiden wat werd verklaard in Malta waardoor uw pogingen te verklaren wat misliep in Malta post-factum vergoelijkings zijn. U had bovendien in Malta een advocaat en hebt er eveneens een beroepsprocedure doorlopen (zie notities, p.5 en p.27) waardoor redelijkerwijze van u kan worden verwacht gedetailleerd uiteen te kunnen zetten wat in Malta werd verklaard. **U kunt kortom geen verklaring geven voor de frappante tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen in Malta en België waardoor er geen geloof kan worden gehecht aan de door u aangehaalde asielmotieven.**

U verklaart in Malta maandelijks naar een samenkomst van de Oromo gemeenschap te zijn gegaan en ook financieel te hebben bijgedragen. Na uw aankomst in België steunt u enkel nog ideologisch en niet langer financieel (zie notities, p. 22). U koppelt aan deze activiteiten echter geen vrees bij terugkeer naar Ethiopië (zie notities, p. 30).

U hekelt bovendien tijdens de asielprocedure in België de algemene situatie van en discriminatie jegens de etnische groep Oromo in Ethiopië.

Het CGVS wijst dienaangaande op de recente (politieke) ontwikkelingen en hervormingen in Ethiopië sinds het aantreden van de nieuwe premier Abiy Ahmed begin april 2018 zoals blijkt uit objectieve landeninformatie. De nieuwe Ethiopische premier – de eerste Oromo in deze functie – is de opvolger van Hailemariam Desalegn die in februari 2018 aftrad na aanhoudende onrust en de politieke crisis in het land. Premier Abiy Ahmed kondigde in de maanden na zijn aantreden heel wat hervormingen aan en voerde deze ook deels uit: duizenden politieke gevangenen werden vrijgelaten, de beruchte Maekelawi gevangenis werd gesloten, in het buitenland verblijvende oppositieleden kregen amnestie, mediakanalen als ESAT en OMN werden niet langer verboden en internetrestricties op honderden nieuwssites uit de diaspora werden opgeheven. In juni 2018 kwam er sneller dan gepland een einde aan de noodtoestand die was uitgeroepen na het aftreden van premier Desalegn. Op 9 juli 2018 tekenden Ethiopië en Eritrea bovendien een vredesakkoord dat een einde maakte aan de staat van oorlog die de voorbije twee decennia tussen beide landen heerste.

Een andere beslissing van het Ethiopische parlement – na het aantreden van de nieuwe premier – betrof de schrapping van drie belangrijke oppositiepartijen van de lijst met verboden (terroristische) organisaties in juli 2018: Patriotic Ginbot7 (PG7), Ogaden National Liberation Front (ONLF) en Oromo Liberation Front (OLF). Het OLF kondigde hierna een eenzijdig staakt het vuren af. De leider(s) van het OLF en duizenden aanhangers van de partij keerden vanuit het buitenland – veelal vanuit Eritrea – terug naar Ethiopië. De aanhangers werden hierbij aan de grens ontwapend. Leiders en (vermeende) aanhangers werden – indien dit nog niet gebeurd was – vrijgelaten. Premier Abiy Ahmed riep vervolgens de leiders van het OLF en andere oppositiepartijen op mee te werken aan de geplande politieke hervormingen.

Deze politieke hervormingen zullen uitgevoerd worden door een nieuw samengesteld kabinet (bestaande uit de helft vrouwen) aangevoerd door de nieuwe premier. Op 25 oktober 2018 werd tevens een nieuwe president aangesteld: Sahle-Work Zewde, de eerste vrouwelijke Ethiopische in deze functie. De premier stelt voorts nog enkele politieke hervormingen in het vooruitzicht zoals de beperking van het aantal ambtstermijnen van de premier en het houden van eerlijke en vrije verkiezingen in 2020 waarbij alle mogelijke (oppositie)partijen aan kunnen en mogen deelnemen. Het CGVS is er zich van bewust dat Ethiopië nog voor heel wat uitdagingen staat op het gebied van interetnische spanningen, liberalisering van de economie, schrapping van bepaalde repressieve wetgeving, ... Uit objectieve landeninformatie komt echter duidelijk naar voren dat de gebeurtenissen in Ethiopië sinds het voorjaar van 2018 een ernstige aanzet vormen voor belangrijke politieke hervormingen (die reeds deels werden uitgevoerd). Hoewel deze hervormingen nog pril zijn, geeft de nieuwe regering duidelijk aan de kans te willen geven aan alle leden van (al dan niet voorheen verboden) oppositiepartijen mee te werken aan dit vredes- en hervormingsproces – hierbij gehoor gevend aan de grootschalige protesten – veelal van de Oromo bevolking – in de jaren voorheen. **Mede in het licht van deze recente ontwikkelingen in verzoekers land van herkomst kan dan ook geconcludeerd worden dat uw individuele vrees - die niet geloofwaardig is - in een ander licht dient te worden beoordeeld en uw bewering omtrent de algemene situatie van Oromo in Ethiopië niet langer actueel is.**

De door u neergelegde USB-stick bevat beelden aangaande de situatie in Ethiopië teneinde aan te tonen wat de Ethiopische overheid Oromo mensen aandoet. U geeft aan er niet in voor te komen en dat het de huidige situatie betreft. U verkreeg de beelden van het internet.

Het kan echter niet volstaan algemeen te verwijzen naar de vermeende algemene situatie van een gehele bevolkingsgroep om een gepersonaliseerde en concrete vrees aan te tonen. Bovendien blijkt uit bovenstaande dat uw bewering dat het als Oromo moeilijk is om te leven in Ethiopië, genuanceerd dient te worden.

Op basis van artikel 57/5^{quater} van de vreemdelingen werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud. De door u neergelegde opmerkingen die betrekking hebben op eerder uiteengezette argumenten werden besproken. Overigens trachten uw opmerkingen eerder afgelegde verklaringen te corrigeren, nuanceren en in sommige gevallen wijzigen. Zo antwoordde u bijvoorbeeld tijdens het persoonlijk onderhoud op de vraag wat de activiteiten zijn van OLF in de stad, dat ze in de stad niet kunnen vechten en de Ethiopische overheid naar de bossen gaat waar ze wonen en met de OLF-vechters probeert te vechten. In uw opmerkingen staat te lezen dat 'zij' Oromo mensen organiseren om op verschillende manieren te vechten, de bevolking sensibiliseren over de problemen, slapende cellen coördineren en zo voort waren de activiteiten in de steden. Dat dit echter niet het antwoord is dat u formuleerde tijdens het persoonlijk onderhoud, maar u post factum fabriceerde, dient mee te worden genomen in de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming. Andere door u neergelegde opmerkingen weten bovenstaande conclusies niet te wijzigen. Dat u geestelijk niet in orde bent sinds u de overtocht op zee hebt gemaakt en u reeds verscheidene malen aan uw sociale assistente zou hebben gevraagd om consultatie bij dokters, hebt u tijdens het persoonlijk onderhoud niet aangehaald. Het organiseren van een consultatie bij een arts in België behoort niet tot de bevoegdheden of taken van het CGVS.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 24 juli 2019 een schending aan "van artikel 1A, §2, van het Verdrag van Genève betreffende het statuut van de vluchtelingen, artikels 48. 48/2, 48/3, 48/4, 48/5.48/7, 57/6/1 en 62 van de Vreemdelingenwet, de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, artikels 2 en 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna "EVRM"); manifeste appreciatiefout, schending van de materiële motiveringsplicht".

Hij vat aan met een theoretische uiteenzetting over de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming en het voordeel van de twijfel.

Verzoeker legt uit dat hij "ab initio gezegd heeft bij de CGVS dat hij zowel in Malta als in Frankrijk dezelfde naam en geboortedatum opgaaf", "er echter meteen aan toevoegde dat wat betreft de Maltese asielaanvraag er zich problemen stelden", "dan ook melding maakt van psychologische problemen en problemen met de tolk" en "er behandeld werd als een crimineel, met handboeien en dergelijke meer". Verzoeker stelt "dat de tolk op Malta - voor zover er al één was - Oromo sprak van Erytrea, terwijl verzoeker het Oromo van Ethiopië sprak" waardoor "zij aldus mekaar niet verstonden". Hij geeft aan dat hij "er dan ook geen idee van heeft wat door de Maltese autoriteiten genoteerd werd". Hij klaagt aan dat zijn verzoek om internationale bescherming in Malta hem wordt tegengeworpen, gezien de commissaris-generaal volgens hem dient te weten "dat de wijze van behandeling van de kandidaat-vluchtelingen in Malta véél te wensen over laat". Hij voert aan "dat de problemen aangekaart door verzoeker ten andere bevestigd worden in de internationale rapporten desbetreffend", waarvoor hij verwijst naar de stukken bij het verzoekschrift. Verzoeker besluit "dat gelet op de bewezen problematische toestand van de asielpprocedure in Malta, waar verzoeker noch legale of juridische bijstand genoot en in eerste instantie evenmin bijstand genoot van een tolk en indien een tolk beschikbaar was, het niet de juiste tolk was, het niet redelijk is van de CGVS aan verzoeker diens asiëldossier in Malta tegen te werpen om te besluiten tot ongelooftwaardigheid".

Hij meent dat hij voor de Belgische asielinstanties wél "steeds eenduidig geweest is", maar "dat hij mogelijks op bepaalde punten verkeerd begrepen werd". Hij wenst te bevestigen "dat hij zijn hele leven woonde te Aser Dabo, doch gearresteerd werd te Karsa, gedurende 6 maanden" en dat hij nooit in Karsa geleefd heeft.

Wat het overlijden van zijn vader betreft, benadrukt hij *“dat hij nog geen 7 jaar oud was toen hij dit thuis vernam naar aanleiding van een gesprek dat zijn moeder met iemand anders had”* en *“dat hij niet weet wie die andere persoon was, wat perfect uitgelegd kan worden door zijn leeftijd op dat ogenblik”*. Hij klaagt aan dat de tegenstrijdigheden hieromtrent *“zuiver en alleen gebaseerd zijn op de inhoud van het Malta-dossier”* wat volgens hem *“niet redelijk is”*.

Hij klaagt aan *“dat ook al stelt de bestreden beslissing dat zij de beweringen van verzoeker in België onderzoekt, Malta er opnieuw bijgesleurd wordt”* wanneer het gaat over verzoekers vluchtmotieven. Hij herhaalt dat hij *“voor de CGVS wel degelijk steeds eenduidig geweest is”* en herneemt zijn feitenrelaas.

Hij benadrukt *“dat hij nooit een militaire opleiding volgde; dat hij wel een sport deed genaamd “ushu” maar dat dit geen militaire opleiding is”, dat “WUSHU effectief een sport is en zelfs een gevechtssport, wat mogelijks de oorzaak van de verwarring is”, dat “bij eenvoudig nazicht blijkt dat deze sport-vorm al in 1949 ontwikkeld werd in China en een zekere gelijkenis vertoont met Kung FU”* en dat *“indien de CG VS de moeite gedaan had gewoon ushu te googelen, dat dan duidelijk geworden zou zijn dat verzoeker het niet over een militaire training had, doch over een gevechtssport”*.

Verzoeker stelt verder *“dat A.A. de persoon is met wie hij in de gevangenis gezeten heeft”* en *“dat de gevangenis van Kilinto de gevangenis is waar zijn vader vastgezet heeft, niet diegene waar hijzelf gezeten heeft”*.

Aangaande de algemene situatie van de Oromo in Ethiopië, geeft het verzoekschrift aan dat *“verzoeker niet ontkent dat thans Oromo in de regering zitten”, “dat dit echter niet impliceert dat de Oromo geen problemen meer zouden kennen”, “dat verzoeker documenten bijbrengt waaruit blijkt dat de gewone Oromo op het terrein nog steeds het voorwerp uitmaakt van vervolging, dat er nog steeds doden vallen onder de Oromo, en dat tegen de daders niet opgetreden wordt, voor zover zij al geen deel zouden uitmaken van het establishment”, “dat verzoeker recente informatie bijbrengt van de Oromo-broadcast met vertaling waaruit blijkt dat de regeringstroepen nog steeds Oromo vermoorden”* en *“dat de zuivere aanwezigheid van een Oromo- minister zoals door de CGVS aangevoerd dan ook geen zins aantoon dat er voor de Oromo van Ethiopië geen problemen meer zouden zijn”*.

Hij geeft een theoretische uiteenzetting over de subsidiaire bescherming en meent *“dat dit wel degelijk het geval is nu aan verzoekers Ethiopische afkomst niet getwijfeld wordt, de politieke situatie er dermate onstabiel is dat niet in juli 2019 nog een poging tot staatsgreep plaatsgreep, met alle afrekeningen die erbij horen”*.

Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te hervormen en hem als vluchteling te erkennen, hem minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen. In uiterst ondergeschikte orde vraagt verzoeker de bestreden beslissing *“te vernietigen en het dossier naar het Commissariaat-Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen terug te sturen met bevel bijkomende onderzoeksmaatregelen uit te voeren”*.

2.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker:

3. <https://www.equaltimes.org/les-demandeurs-d-asile-africains-a?lang=fr#.XTdRC-R7luk>
4. <http://www.migreurop.org/article1590.html?lang=fr>
5. https://www.asvlumineurope.org/sites/default/files/report-download/aida_mt_2018update.pdf (uittreksels)
6. Print screen van "ushu" = wushu-sport
7. [https://en.wikipedia.org/wiki/Wushu_\(sport\)](https://en.wikipedia.org/wiki/Wushu_(sport))
8. <https://www.voaafricanews.com/a/4985555.html> met vertaling
9. <https://www.ethiopia-insight.com/2019/01/19/the-olt-is-dead-but-its-oromo-struggle-lives/>
10. <https://www.africanews.com/2019/02/16/olr-rebels-in-ethiopia-have-given-up-arms-oromo-officials/>
11. <https://www.bbc.com/news/topics/cwlv3xz047it/ethiopia>
12. <https://qz.com/africa/1653206/ethiopias-flawed-federal-system-fuels-oromo-amhara-tensions/>.

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt.

Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. Vooreerst merkt de Raad op dat verzoeker geen enkel stuk ter staving van zijn identiteit voorlegt. Het bewijs van identiteit is nochtans een essentieel element in iedere procedure en verzoeker moet in dit verband alle stukken waarover hij beschikt of kan beschikken, voorleggen. Verzoeker legt geen geboortekte voor, noch een identiteitskaart of een inschrijving bij de kebele, noch enige andere documenten zoals schooldocumenten of een huwelijksakte, laat staan een paspoort. De Raad ziet niet in waarom een Ethiopisch burger, die geboren werd in Jimma en zijn hele leven in de stad Aser Dabo of Dimtu verbleef, waar hij tot zijn 14 jaar ook schoolliep (notities, p. 15-16) en wiens moeder een zakenvrouw is met een restaurant en een winkel (notities, p. 11-12), geen enkel identiteitsstuk kan voorleggen. Zoals ter terechtzitting opgemerkt, is verzoeker bovendien tweemaal gehuwd, de eerste keer in Soedan en de tweede keer in Malta, maar ook hiervan brengt hij geen enkel stuk bij. Waar verzoeker op het Commissariaat-generaal verklaarde over een rijbewijs en identiteitskaart van de kebele te hebben beschikt, heeft hij deze nooit voorgelegd en stelde hij louter te “denken” dat deze stukken nog in Ethiopië zijn (notities, p. 23), iets wat de lange tijd dat verzoeker in Europa ernstig nalatig is. Immers verzoeker werd, volgens zijn eigen verklaringen, reeds in Malta naar dergelijke stukken gevraagd (“Ze vroegen me naar documenten dat ik Oromo ben, bijvoorbeeld van school, van OLF, of IK - dat hebben ze mij gevraagd.”; notities, p. 6). Het tot op heden ontbreken van ieder begin van bewijs omtrent de identiteit houdt dan ook een negatieve indicatie in met betrekking tot zijn asielaanspraak en zijn wil tot medewerking nu volwassen personen in Ethiopië zich dienen te legitimeren, wat verzoeker niet ontkent.

2.4.2. Verzoeker verklaart niet te kunnen terugkeren naar Ethiopië uit vrees voor problemen met de autoriteiten omwille van zijn steun voor het OLF. De Raad hecht echter geen geloof aan het asielaanspraak van verzoeker.

2.4.3. Waar in het verzoekschrift wordt gesteld dat verzoeker op het Commissariaat-generaal aanvankelijk beweerde dezelfde naam en geboortedatum te hebben gegeven in Malta en in België, blijkt uit het administratief dossier dat hij voor de Maltese asielinstanties aangaf geboren te zijn in 1977 Ethiopische kalender (Maltees asioldossier, p. 2; 1984-1985 Gregoriaanse kalender), terwijl hij voor de Belgische asielinstanties verklaarde geboren te zijn op 13 oktober 1992 Gregoriaanse kalender. Opvallend genoeg kende verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud zijn geboortedatum niet volgens de Ethiopische kalender (notities, p. 7), nochtans de kalender waarmee hij is opgegroeid en die hij gebruikte in Ethiopië (notities, p. 7). Niet alleen de vaststelling dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegt over zijn geboortedatum, maar ook het feit dat hij in België enkel een geboortedatum kan geven die hij ingestudeerd heeft (zie opmerkingen notities), wijst erop dat hij zijn ware geboortedatum niet wenst prijs te geven en dan ook geen identiteitsdocumenten wil neerleggen. Dergelijke houding strookt niet in het minst met de medewerkingsplicht die op een asielzoeker rust en ondermijnt zijn geloofwaardigheid.

2.4.4. Ook verzoekers afwijkende verklaringen over zijn verblijfplaatsen in Ethiopië bevestigen de vaststelling dat verzoeker de waarheid niet vertelt over zijn levensloop. Zo verklaarde hij in Malta dat hij geboren werd in Truafeta Dimtu, Jimma, maar op jonge leeftijd gedwongen moest verhuizen naar Karsa, Jimma (Maltees asiëldossier, p. 6). Tijdens zijn asiëlprocedure in België liet verzoeker echter optekenen steeds in de stad Aser Dabo of Dimtu te hebben gewoond (notities, p. 8-9) en enkel in Karsa gearresteerd te zijn geweest maar er nooit te hebben verbleven (notities, p. 33-34). Deze laatste versie van de feiten wordt ook bevestigd in het verzoekschrift, wat echter zijn eerdere tegenstrijdige verklaringen niet kan verzoenen.

2.4.5. Terwijl verzoeker zelf beweerde dat hij in Malta dezelfde vluchtmotieven aanhaalde als in België (*"Ik heb gezegd dat ik Oromo ben en ik OLF ben. Het waren dezelfde redenen als ik hier vertelde - dezelfde als hier."*; notities, p. 6), blijkt uit het administratief dossier het tegendeel. Waar verzoeker op het Commissariaat-generaal liet verstaan dat zijn politiek activisme voor het OLF zich beperkte tot het doorgeven van geld in het restaurant van zijn moeder en het openlijk afspelen van Oromo-muziek (notities, p. 19-21), waarbij dit laatste de aanleiding was van zijn arrestatie (notities, p. 21), blijkt uit het Maltees asiëldossier dat verzoeker aangaf lid te zijn geweest van het OLF (Maltees asiëldossier, p. 5), te hebben deelgenomen aan geheime vergaderingen in zijn dorp ('menne'; Maltees asiëldossier, p. 6), een 8 maanden durende militaire cursus te hebben gevolgd waar hij fysieke en wapentraining onderging (Maltees asiëldossier, p. 6) en vervolgens naar zijn dorp te zijn gestuurd om leden te ronselen (Maltees asiëldossier, p. 6), waarna hij gearresteerd werd. Overigens liet hij in Malta noteren 1 maand opgesloten te zijn geweest (Maltees asiëldossier, p. 9), terwijl hij op het Commissariaat-generaal dan weer stelde 6 maanden opgesloten te hebben gezeten vooraleer hij kon ontsnappen (notities, p. 29). Dergelijke afwijkende verklaringen kunnen niet uiteraard worden verzoend. Verzoeker tracht zich kennelijk een verzonnen politiek(er) profiel (en hiermee gepaard gaande problemen) aan te meten dat bovendien wordt aangepast al naargelang het land waar hij zijn verhaal doet. Waar in het verzoekschrift wordt vastgehouden aan de laatste versie van het asiërelaas en wordt gesteld dat *"WUSHU effectief een sport is en zelfs een gevechtssport, wat mogelijks de oorzaak van de verwarring is"*, dat *"bij eenvoudig nazicht blijkt dat deze sport-vorm al in 1949 ontwikkeld werd in China en een zekere gelijkenis vertoont met Kung FU"* en dat *"indien de CG VS de moeite gedaan had gewoon ushu te googelen, dat dan duidelijk geworden zou zijn dat verzoeker het niet over een militaire training had, doch over een gevechtssport"* (stukken 7-8), antwoordt de Raad dat dit verzoekers geheel afwijkend relaas in Malta geenszins kan verklaren of verschonen.

2.4.6. In het verzoekschrift wordt aangevoerd dat hij bij zijn verzoek om internationale bescherming in Malta problemen kende, dat hij in Malta *"behandeld werd als een crimineel, met handboeien en dergelijke meer"*, dat hij bij het Commissariaat-generaal *"melding maakt van psychologische problemen"* en dat de commissaris-generaal dient te weten *"dat de wijze van behandeling van de kandidaat-vluchtelingen in Malta véél te wensen over laat"*, waarvoor hij verwijst naar *"de internationale rapporten desbetreffend"* bij het verzoekschrift (stukken 3-5). De Raad ziet echter niet in waarom verzoeker in tijden van *"stress en shock"* naar aanleiding van de beweerde slechte behandeling door de Maltese autoriteiten (notities, p. 4-5, 33-35) een verkeerde geboortedatum zou opgeven (Maltees asiëldossier, p. 2), dan wel dat hij verkeerdelijk zou verklaren op jonge leeftijd door de overheid omwille van de bouw van een 'dump and hydro electric' infrastructuur gedwongen te zijn geweest om te verhuizen naar Karsa (Maltees asiëldossier, p. 2), dan wel foutief te vertellen over zijn lidmaatschap bij het OLF, de militaire training en de oorzaak en duur van zijn arrestatie (Maltees asiëldossier, p. 5-9). Dergelijke complexe en gedetailleerde onwaarheden vereisen immers logischerwijze een alertere geestestoestand dan het vertellen van waarheden die spontaan bij hem boven zouden komen. In die zin kan verzoeker dan ook geenszins gevolgd worden waar hij op het Commissariaat-generaal herhaaldelijk aangaf dat hij in Malta zijn verhaal niet *"correct"* (notities, p. 31) en zonder *"details"* (notities, p. 5, 30) heeft verteld omwille van *"stress en shock"* door de procedure in Malta, gezien zijn verklaringen in Malta wel degelijk gedetailleerd waren, doch tegenstrijdig met deze in zijn huidige asiëlaanvraag.

2.4.7. Waar verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud (notities, p. 4-5, 33-35) en in het verzoekschrift verwijst naar *"problemen met de tolk"* in Malta en *"dat de tolk op Malta - voor zover er al één was - Oromo sprak van Erytrea, terwijl verzoeker het Oromo van Ethiopië sprak"* waardoor *"zij aldus mekaar niet verstonden"*, merkt de Raad op dat verzoeker niet eens eenduidig kon aangeven of hij in Malta al dan niet de bijstand van een tolk Oromo kreeg. Zo liet hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken nog optekenen dat hij in Malta geen beroep kon doen op een tolk Oromo (verklaring DVZ, punt 3.3), om dan tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal te beweren dat er wel een Oromo tolk was, maar dat deze afkomstig zou zijn geweest uit Eritrea, wat voor communicatieproblemen zorgde (notities, p. 4-5, 33-35).

Bijgevolg kunnen verzoekers verklaringen dienaangaande bezwaarlijk ernstig kunnen worden genomen, daar hij kennelijk onwaarheden aanhaalt om zijn verklaringen in Malta te ondermijnen. Overigens blijkt uit het Maltees asioldossier dat verzoeker tijdens zijn gehoor daar uitdrukkelijk gevraagd werd of hij de Oromo tolk kon verstaan, waarop hij bevestigend antwoordde (Maltees asioldossier, p. 1). Noch middels verzoekers verklaringen, noch middels de door hem bijgebrachte informatie over de Maltese asielprocedures, kan worden aangetoond dat de tolk dan wel de *protection officer* in Malta de in verzoeker zijn dossier genoteerde verklaringen zouden hebben verzonden.

2.4.8. Daarenboven werd verzoeker bij aanvang van het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal meermaals gevraagd wat er verkeerd genoteerd zou zijn in Malta (*"Het is verschillend? [...] Leg eens uit - wat bedoelt u? [...] Welke fouten zijn gebeurd in Malta? [...] Kunt u mij vertellen wat verkeerd was in Malta? [...] Wat werd verkeerd geschreven in Malta? Ik wil de details. [...] Wat was er niet correct? [...] U zegt mij dat de redenen die u gaf niet correct waren. Ik wil weten wat u daar hebt gezegd wat niet correct was. Wat het verschil is."*; notities, p. 4-6), maar verzoeker bleef in gebreke concreet aan te geven welke fouten in zijn asioldossier genoteerd werden en/of wat het verschil was met het door hem verklaarde relaas (notities, p. 4-6). Dat verzoeker *"er geen idee van heeft wat door de Maltese autoriteiten genoteerd werd"*, zoals wordt aangebracht in het verzoekschrift, houdt geen steek, daar hij een negatieve beslissing ontving (notities, p. 5) en hij zelfs beroep aantekende (notities, p. 5). Bovendien blijkt uit het administratief dossier - maar ontkent verzoeker - dat hij een tweede verzoek om internationale bescherming indiende. Verzoekers beweerde onwetendheid is aldus ofwel onwaarachtig ofwel het gevolg van een verregaand gebrek aan interesse in zijn asielprocedure in Malta, wat evenzeer de ernst van de beweerde vervolging volledig ondermijnt.

2.4.9. In het verzoekschrift wordt gesteld dat *"verzoeker niet ontkent dat thans Oromo in de regering zitten"*, *"dat dit echter niet impliceert dat de Oromo geen problemen meer zouden kennen"*, *"dat verzoeker documenten bijbrengt waaruit blijkt dat de gewone Oromo op het terrein nog steeds het voorwerp uitmaakt van vervolging, dat er nog steeds doden vallen onder de Oromo, en dat tegen de daders niet opgetreden wordt, voor zover zij al geen deel zouden uitmaken van het establishment"*, *"dat verzoeker recente informatie bijbrengt van de Oromo-broadcast met vertaling waaruit blijkt dat de regeringstroepen nog steeds Oromo vermoorden"* en *"dat de zuivere aanwezigheid van een Oromo-minister zoals door de CGVS aangevoerd dan ook geenzins aantoont dat er voor de Oromo van Ethiopië geen problemen meer zouden zijn"*. Verzoeker blijft bij loutere beweringen. Op het Commissariaat-generaal legde verzoeker een USB-stick neer over de situatie voor de Oromo in Ethiopië (notities, p. 18). Bij zijn verzoekschrift voegt hij internetartikelen over het OLF van januari 2019 (stuk 9; grotendeels onleesbaar), over Oromia en het OLF (stuk 10), over veiligheidsincidenten in het zuiden van Ethiopië (stuk 11) en over federale problemen in het land (stuk 12). Een verwijzing naar algemene rapporten over en/of de algemene situatie in het land van herkomst volstaat echter niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. X; RvS 15 december 2004, nr. X). Bovendien blijken uit de informatie in het administratief dossier recente doorgevoerde (politieke) ontwikkelingen en hervormingen in Ethiopië sinds het aantreden van de nieuwe premier Abiy Ahmed begin april 2018. De nieuwe Ethiopische premier – de eerste Oromo in deze functie – kondigde in de maanden na zijn aantreden heel wat hervormingen aan en voerde deze ook deels uit: duizenden politieke gevangenen werden vrijgelaten, de beruchte Maekelawi gevangenis werd gesloten, in het buitenland verblijvende oppositieleden kregen amnestie, mediakanalen als ESAT en OMN werden niet langer verboden en internetrestricties op honderden nieuwssites uit de diaspora werden opgeheven. In juni 2018 kwam er sneller dan gepland een einde aan de noodtoestand die was uitgeroepen na het aftreden van premier Desalegn. Op 9 juli 2018 tekenden Ethiopië en Eritrea bovendien een vredesakkoord dat een einde maakte aan de staat van oorlog die de voorbije twee decennia tussen beide landen heerste. Een andere beslissing van het Ethiopische parlement – na het aantreden van de nieuwe premier – betrof de schrapping van drie belangrijke oppositiepartijen van de lijst met verboden (terroristische) organisaties in juli 2018: Patriotic Ginbot7 (PG7), Ogaden National Liberation Front (ONLF) en Oromo Liberation Front (OLF). Het OLF kondigde hierna een eenzijdig staakt het vuren af. De leider(s) van het OLF en duizenden aanhangers van de partij keerden vanuit het buitenland – veelal vanuit Eritrea – terug naar Ethiopië. De aanhangers werden hierbij aan de grens ontwapend. Leiders en (vermeende) aanhangers werden – indien dit nog niet gebeurd was – vrijgelaten. Premier Abiy Ahmed riep vervolgens de leiders van het OLF en andere oppositiepartijen op mee te werken aan de geplande politieke hervormingen. Deze politieke hervormingen zullen uitgevoerd worden door een nieuw samengesteld kabinet (bestaande uit de helft vrouwen) aangevoerd door de nieuwe premier.

Op 25 oktober 2018 werd tevens een nieuwe president aangesteld: Sahle-Work Zewde, de eerste vrouwelijke Ethiopische in deze functie. De premier stelt voorts nog enkele politieke hervormingen in het vooruitzicht zoals de beperking van het aantal ambtstermijnen van de premier en het houden van eerlijke en vrije verkiezingen in 2020 waarbij alle mogelijke (oppositie)partijen aan kunnen en mogen deelnemen. Uit deze informatie volgt dan ook dat de nieuwe regering duidelijk de kans wilt geven aan alle leden van (al dan niet voorheen verboden) oppositiepartijen om mee te werken aan het vredes- en hervormingsproces, hierbij gehoor gevend aan de grootschalige protesten, veelal van de Oromo bevolking, in de jaren voorheen. Verzoeker toont dan ook niet aan - in zoverre zijn verklaringen al waarachtig zouden geweest zijn, *quod non* – dat hij thans als Oromo nog in de negatieve aandacht zou staan van zijn overheid.

2.4.10. Verzoeker brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven. Verzoeker beperkt zich in zijn verzoekschrift tot het herhalen van het asielrelaas en het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van bonte beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de voorgaande conclusies kunnen weerleggen.

2.4.11. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.5.2. Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar Ethiopië een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.6. Waar een schending van de artikelen 2 en 3 van het EVRM wordt aangevoerd, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal en die van de Raad in de onderhavige procedure beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.7. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.7.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonst.

2.7.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig januari tweeduizend twintig door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK